

Työnantajamaksut

Päivitetty viimeksi 11.1.2021

Sisällys

Sisällys.....	1
Taulukoiden luettelo.....	1
Johdanto.....	2
Sairausvakuutusmaksu.....	2
Kansaneläkevakuutusmaksu.....	5
Työeläkevakuutusmaksu.....	5
Työttömyysvakuutusmaksu.....	7
Tapaturmavakuutusmaksu.....	11
Ryhmähenkivakuutusmaksu.....	13

Taulukoiden luettelo

Keskeisiä verolakeja.....	2
Työnantajan sairausvakuutusmaksun (sairaanhoitomaksun) suuruus 1993–.....	4
Työnantajan kansaneläkevakuutusmaksu 1993–2013.....	5

Johdanto

Tässä asiakirjassa käsitellään työnantajamaksujen lainsäädäntöä. Työnantajamaksut sisältävät sairausvakuutusmaksun, työttömyysvakuutusmaksun, työeläkevakuutusmaksun, tapaturmavakuutusmaksun ja ryhmähenkivakuutusmaksun. Lisäksi tarkastellaan YEL- (yrittäjien eläkemaksu) ja MYEL-maksujen (maatalousyrittäjien eläkemaksu) taustalla olevaa lainsäädäntöä. Näiden maksujen pohjalla olevaa lainsäädäntöä on kuvattu pääosin vuodesta 2010 lähtien.

Keskeisiä verolakeja

Lain nimi	Säädösnumero
Sairausvakuutuslaki	22.12.2005/1113
Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta	4.7.1963/366
Työntekijän eläkelaki	19.5.2006/395
Valtion eläkelaki	22.12.2006/1295
Kunnallinen eläkelaki	13.6.2003/549
Julkisten alojen eläkelaki	29.1.2016/81
Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta	24.7.1998/555
Tapaturmavakuutuslaki	20.8.1948/608
Työtapaturma- ja ammattitautilaki	24.4.2015/459

Sairausvakuutusmaksu

Makro	Makron selite	Käytetyt makromuuttujat	Käytetyt parametrit
SairVakMaksuKTAS	Työnantajan sairausvakuutusmaksu kuukausitasolla	mvuosi, mkuuk, inf, ikavu, svpalkka, sektori	SavaKun, SavaVal, SavaYks
SairVakMaksuVTAS	Työnantajan sairausvakuutusmaksu kuukausitasolla vuosikeskiarvona	mvuosi, inf, ikavu, svpalkka, sektori	SavaKun, SavaVal, SavaYks

Työnantajan sosiaaliturvamaksu on koostunut pitkään kansaneläkemaksusta ja sairausvakuutusmaksusta. Vuoden 2010 alusta työnantajan kansaneläkemaksu poistui (HE 147/2009), jonka jälkeen työnantajan sosiaaliturvamaksu on muodostunut yksinomaan työnantajan sairausvakuutusmaksusta. Työnantaja on velvollinen suorittamaan työnantajana sairaskuutusmaksua 16–67-vuotiaista työntekijöistä. Sairausvakuutuslain (22.12.2005/1113) 18. luvussa määritellään työnantajien sairausvakuutusmaksun peruste seuraavasti:

7 § (22.12.2005/1113)

Työnantajan maksuvelvollisuus

Työnantaja on velvollinen suorittamaan työnantajan sairausvakuutusmaksun siten kuin työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa (366/1963) säädetään. Maksu suoritetaan osana työnantajan sosiaaliturvamaksua.

Työnantajan sairausvakuutusmaksu oli vuodesta 1982 lähtien erisuuruinen julkisen tahon työnantajille ja yksityisille työnantajille. Vuodesta 2006 vakuutusmaksun suuruus on ollut sama kaikille työnantajille. Työnantajan sairausvakuutusmaksun maksuprosentti on määritelty (22.12.2005/1113) 18. luvussa. Maksuprosentti tarkistetaan vuosittain valtioneuvoston asetuksella.

SISU-malli

22 § (22.12.2005/1113)

Työnantajan sairausvakuutusmaksu

Työnantajan sairausvakuutusmaksu on lain voimaan tullessa 2,06 prosenttia työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa tarkoitetusta palkasta.

24 § (20.8.2010/700)

Sairausvakuutuksen päivärahamaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun tarkistaminen

--- Valtioneuvoston asetuksella säädetään vuosittain ennen marraskuun 23 päivää seuraavana vuonna sovellettavasta sairausvakuutuksen päivärahamaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun maksuprosentista sekä yrittäjän lisärahoitusosuuden suuruudesta.

Sairausvakuutusmaksu lasketaan työntekijöille maksettavien palkkojen yhteismäärän perustella. Laissa palkka on määritelty seuraavasti.

4 § (22.12.2005/1114)

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa:

- 1) ennakoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen alaista palkkaa, palkkiota ja korvausta, vakuutuskassalaissa tarkoitetun sairauskassan maksamaa täydennyspäivärahaa ja työsuhteessa saatuja palvelurahoja;
- 2) tuloverolain (1535/1992) 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantyöskentelystä saatua ennakoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen alaista palkkaa; (20.8.2010/701)
- 3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja 3 §:ssä tarkoitettua taiteilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvaa korvausta;
- 4) ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 10 §:ssä tarkoitettua palkkaa;
- 5) Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 2 §:ssä tarkoitettua palkkaa.

(5.3.2010/150)

Palkkana ei kuitenkaan pidetä sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä. (21.12.2007/1365)

Jos vakuutettu työskentelee lähetettynä työntekijänä tai muutoin ulkomailla ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovapaata ulkomaantyötuloa tai hän on rajoitetusti verovelvollinen, työnantajan sosiaaliturvamaksun perusteena käytetään 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua ulkomaantyötulon sekä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua palkan ja korvauksen sijasta sitä työeläkelaeissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luettavan työansion ja eläkemaksujen perusteena (*vakuutuslasku*), edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti työeläkelakien perusteella. (22.12.2006/1263)

SISU-malli

Työnantajan sairausvakuutusmaksun (sairaanhoitomaksun) suuruus 1993–

	Työnantaja				
Vuosi	Yksityinen	Valtio	Kunta	Seurakunta ym.	Laki tai asetus
1993	1,45	2,7	2,7	4,2	30.12.1992/1661 ja 1662
1994	1,45	2,7	2,7	7,7	30.12.1993/1667 ja 1668
1995	1,6	2,85	2,85	7,85	29.12.1994/1401 ja 1403
1996	1,6	2,85	2,85	7,85	1.12.1995/1361
1997	1,6	2,85	1,6	6,85	5.12.1996/998
1998	1,6	2,85	1,6	6,85	19.12.1997/1277
1999	1,6	2,85	1,6	1,6	10.7.1998/513
2000	1,6	2,85	1,6	1,6	23.12.1999/1277
2001	1,6	2,85	1,6	1,6	21.12.2000/1223
2002	1,6	2,85	1,6	1,6	13.12.2001/1206
2003	1,61	2,86	1,61	1,61	11.12.2002/1074
2004	1,61	2,86	1,61	1,61	
2005	1,6	2,85	1,6	1,6	
2006	2,06	2,06	2,06	2,06	22.12.2005/1113
2007	2,05	2,05	2,05	2,05	22.12.2006/1262
2008	1,97	1,97	1,97	1,97	21.12.2007/1343
2009	2	2	2	2	19.12.2008/1019
2010	2,23	2,23	2,23	2,23	A 19.11.2009/939
2011	2,12	2,12	2,12	2,12	A 11.11.2010/969
2012	2,12	2,12	2,12	2,12	A 10.11.2011/1132
2013	2,04	2,04	2,04	2,04	A 22.11.2012/641
2014	2,14	2,14	2,14	2,14	A 14.11.2013/808
2015	2,08	2,08	2,08	2,08	A 13.11.2014/947
2016	2,12	2,12	2,12	2,12	A 19.11.2015/1343
2017	1,08	1,08	1,08	1,08	A 23.11.2016/1007
2018	0,86	0,86	0,86	0,86	A 16.11.2017/762
2019	0,77	0,77	0,77	0,77	A 15.11.2018/909
2020	1,34	1,34	1,34	1,34	A 14.11.2019/1068
2021	1,53	1,53	1,53	1,53	A 19.11.2020/819

SISU-malli

Kansaneläkevakuutusmaksu

Yksityisen työnantajan kansaneläkevakuutusmaksusta on säädetty kansaneläkelain (568/2007) 99 §:ssä. Maksuprosentin suuruudesta säädetään sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosenteista annetulla lailla (1262/2006). Työnantajan kansaneläkemaksu poistettiin vuoden 2010 alusta (HE 147/2009). Seuraavaan taulukkoon on koottu työnantajan kansaneläkevakuutusmaksun kehitys vuosina 1993–2013. SISU-malliin ei ole mallinnettu kansaneläkevakuutusmaksua.

Työnantajan kansaneläkevakuutusmaksu 1993–2013

Vuosi	Kansaneläkemaksu, yksityinen I	Kansaneläkemaksu, yksityinen II	Kansaneläkemaksu, yksityinen III
1993	2,4	2,4	2,4
1994	2,4	4	4,9
1995	2,4	4	4,9
1996	2,4	4	4,9
1997	2,4	4	4,9
1998	2,4	4	4,9
1999	2,4	4	4,9
2000	2,4	4	4,9
2001	2	4	4,9
2002	2	4	4,9
2003	1,35	3,55	4,45
2004	1,35	3,55	4,45
2005	1,366	3,566	4,466
2006	0,898	3,098	3,998
2007	0,901	3,101	4,001
2008	0,801	3,001	3,901
2009	0,801	3,001	3,901
2010	0	0	0
2011	0	0	0
2012	0	0	0
2013	0	0	0

Työeläkevakuutusmaksu

Makro	Makron selite	Käytetyt makromuuttujat	Käytetyt parametrit
EIMaksuKTAS	Työnantajan työeläkevakuutusmaksu kuukausitasolla	mvuosi, mkuuk, inf, ikavu, svpalkka, pros, sektori	VaEI, KuEI, TyEI
EIMaksuVTAS	Työnantajan työeläkevakuutusmaksu kuukausitasolla vuosikeskiarvona	mvuosi, inf, ikavu, svpalkka, pros, sektori	VaEI, KuEI, TyEI

Työeläkevakuutus

Työntekijän eläkelaisissa (19.5.2006/395) on säädetty yksityisen työnantajan velvollisuudesta järjestää ja kustantaa työntekijöilleen lain mukaisen eläketurvan Suomessa tehdystä työstä. Laki korvasi aikaisemmat yksityisen sektorin eläkelait, joita ovat työntekijöiden eläkelaki TEL (8.7.1961/395), lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijöiden eläkelaki LEL (9.2.1962/134) ja taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijöiden eläkelaki TaEL (26.7.1985/662). *Kunnallisesta eläketurvasta* säädetään kunnallisessa eläkelaisissa (13.6.2003/549), *valtion eläketurvasta* valtion eläkelaisissa (22.12.2006/1295) sekä *evangelisen kirkon eläketurvasta* evankelis-luterilaisen kirkon eläkelaisissa (18.4.2008/261). 1.1.2017 lukien Valtion eläkelaki ja kunnallinen eläkelaki on yhdistetty yhdeksi Julkisten alojen eläkeläksi (29.1.2016/81).

SISU-malli

Työeläkemaksun perusteena oleva työansio määräytyy työntekijän eläkelain 70 ja 72 §:n perusteella seuraavasti:

70§

Eläkkeeseen oikeuttavat työansiot

Eläkkeen perusteena olevaa työansiota määrittäessä otetaan huomioon palkka, tulospalkkio tai muu vastike, joka on maksettu tai sovittu maksettavaksi korvauksena työstä.

72 §

Eläkkeeseen oikeuttavat työansiot ulkomaantyössä (vakuutuspalkka)

Kun työntekijä lähetetään Suomesta ulkomaille työskentelemään tai kun hänet otetaan ulkomailla palvelukseen siten, että hän kuuluu tämän lain soveltamisalaan, eläkkeen perusteena olevana työansiona on 70 §:ssä säädetystä poiketen pidettävä sitä palkkaa, jota vastaavasta työstä Suomessa olisi maksettava. ---

Muiden sektoreiden eläkkeeseen oikeuttavasta työtulosta on säädetty erikseen kunnallisessa eläkelain (13.6.2003/549) 68 §:ssä, valtion eläkelain (22.12.2006/1295) 59 ja 60 §:ssä ja kirkon eläkelain (18.4.2008/261) 25 §:ssä.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa yksityisen sektorin työeläkevakuuttamisessa käytettävät vakuutusehdot ja laskuperusteet (MELA:n perusteet). Valtion eläkelakia (VaEL) noudattavien työntekijien maksuperusteet vahvistetaan valtioneuvoston asetuksella, ja valtiovarainministeriö vahvistaa eläkemaksun hoitokuluosan. Kunnallista eläkelakia noudattavien työntekijien maksuperusteet antaa Kevan valtuuskunta.

Maatalousyrittäjien eläkelaisissa (22.12.2006/1280) säädetään maatalousyrittäjän oikeudesta vanhuuseläkkeeseen, osa-aikaeläkkeeseen, kuntoutukseen ja työkyvyttömyyseläkkeeseen sekä maatalousyrittäjän edunsaajan oikeudesta perhe-eläkkeeseen ja ryhmähenkivakuutuskorvaukseen. Maatalousyrittäjien työeläkevakuutusmaksu on määritelty maatalousyrittäjien eläkelain 4. luvussa seuraavasti:

22 §

Työeläkevakuutusmaksu

Tämän lain mukaisen eläketurvan kustantamiseksi maatalousyrittäjä ja apurahansaaja on velvollinen suorittamaan työtulon perusteella lasketun työeläkevakuutusmaksun. (19.12.2008/990)

Työeläkevakuutusmaksu on alennetun prosentin mukainen siltä osin kuin työtulo on enintään 19 282,24 euroa, väliprosentin mukainen siltä osin kuin työtulo ylittää 19 282,24 euroa, mutta on enintään 30 300,71 euroa, ja perusprosentin mukainen työtulon 30 300,71 euroa ylittävältä osalta. ----

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa asetuksella vuosittain työeläkevakuutusmaksun perusprosentin ---

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen esityksestä työeläkevakuutusmaksun tarkemmat laskentaperusteet.

1.1.2017 lailla 75/2016 3. momentin sanamuoto muutetaan muotoon:

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa asetuksella vuosittain työeläkevakuutusmaksun perusprosentin, joka on sama kuin se prosenttimäärä, jonka voidaan arvioida vastaavan työntekijän eläkelain mukaisen vakuutuksen keskimääristä työeläkevakuutusmaksua prosentteina palkoista. (29.1.2016/75)

Maatalousyrittäjän työtuloista (MYEL-tulo) on säädetty lain (22.12.2006/1280) 3. luvussa seuraavasti:

14 §

Maatalousyrittäjän työtulon vahvistaminen ja tarkistaminen (19.12.2008/990)

Maatalousyrittäjien eläkelaitos vahvistaa vakuutuksen alkaessa maatalousyrittäjälle vuotuisen työtulon. Maatalousyrittäjälle vahvistetaan se työtulo, jonka voidaan kohtuudella arvioida jatkuvasti vastaavan hänen työpanostaan tämän lain piiriin kuuluvassa maatalousyrittäjätoiminnassa. (19.12.2008/990)

SISU-malli

Yrittäjien eläkelaisissa (22.12.2006/1272) säädetään yrittäjän oikeudesta vanhuuseläkkeeseen, osaaikaeläkkeeseen, kuntoutukseen ja työkyvyttömyyseläkkeeseen sekä yrittäjän edunsaajan oikeudesta perhe-eläkkeeseen. Yrittäjien työeläkemaksu on määritelty yrittäjien eläkelain 9. luvussa seuraavasti:

114 §

Työeläkevakuutusmaksu

Tämän lain mukaisen eläketurvan kustantamiseksi yrittäjä on velvollinen suorittamaan työtulon perusteella lasketun työeläkevakuutusmaksun.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa asetuksella vuosittain työeläkevakuutusmaksuprosentin, jonka voidaan arvioida vastaavan työntekijän eläkelain mukaisen vakuutuksen keskimääräistä työeläkevakuutusmaksua prosentteina palkoista ---

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa eläkelaitoksen esityksestä työeläkevakuutusmaksun tarkemmat laskentaperusteet.

Yrittäjän työtulon (YEL-tulo) vahvistamisesta ja tarkistamisesta on asetettu lain (22.12.2006/1272) 3 luvussa seuraavasti:

112 §

Työtulon vahvistaminen ja tarkistaminen

Eläkelaitos vahvistaa yrittäjälle vakuutuksen alkaessa yrittäjän työpanosta vastaavan vuotuisen työtulon. Työtulo on se palkka, joka kohtuudella olisi maksettava, jos hänen tässä laissa tarkoitettua yrittäjätoimintaansa suorittamaan olisi palkattava vastaavan ammattitaidon omaava henkilö, tai se korvaus, jonka muutoin voidaan katsoa keskimäärin vastaavan sanottua työtä. Jos yrittäjällä on useita yritystoimintoja, hänen työtulonsa lasketaan näihin yritystoimintoihin yhteensä käytetyn työpanoksen perusteella. Vuotuista työtuloa ei vahvisteta 125 000,00 euroa suuremmaksi.

SISU-mallissa eläkevakuutusmaksujen laskennassa käytetään tällä hetkellä joko keskimääräistä TyEI maksua tai mikäli tieto on henkilölle saatu, henkilön työnantajan keskimääräistä VaEL/KuEL-eläkevakuutusmaksuprosenttia (aineistossa rvv_tamkasu.sas muuttuja pros). Parametritauluun ptamaksu.sas on kerätty myös keskimääräiset YEI ja MyEL maksut, joita laskennassa ei ole käytetty.

Työttömyysvakuutusmaksu

Makro	Makron selite	Käytetyt makromuuttujat	Käytetyt parametrit
TyotVakMaksuKTAS	Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu kuukausitasolla	mvuosi, mkuuk, inf, ikavu, svpalkka, sektori	TyVa
TyotVakMaksuVTAS	Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu kuukausitasolla vuosikeskiarvona	mvuosi, inf, ikavu, svpalkka, sektori	TyVa

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksuvelvollisuus perustuu lakiin työttömyysetuuksien rahoituksesta (555/1998). Työttömyysvakuutusmaksuilla rahoitetaan pääasiassa ansiosidonnaista työttömyysturvaa. Työnantaja vastaa työttömyysvakuutusmaksujen suorittamisesta Työttömyysvakuutusrahastolle.

Työnantajan ja palkansaajan velvollisuus maksaa työttömyysvakuutusmaksu on sidottu tapaturmavakuuttamiseen. Työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 12 §:n mukaan työnantaja, joka tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukaan on velvollinen vakuuttamaan työntekijänsä, on velvollinen maksamaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksun. Valtio ei ole velvollinen ottamaan tapaturmavakuutusta, joten valtion virastojen ja laitosten ei myöskään tarvitse maksaa työttömyysvakuutusmaksua. Velvollisuus työttömyysvakuutusmaksun maksamiseen on kuitenkin soveltuvin osin valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/1987) sekä yliopistoilla. Työ- tai virkasuhteessa tai muussa palvelussuhteessa olevat henkilöt, joita koskee työnantajan järjestämä pakollinen tai valtion virkamiesten tapaturmakorvauksesta annetun lain (449/1990) nojalla määräytyvä tapaturmavakuutuslaissa

SISU-malli

tarkoitettu tapaturmasuoja, ovat rahoituslain 15 §:n perusteella velvollisia suorittamaan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun. Valtioneuvoston asetuksella säädetään vuosittain työttömyysvakuutusmaksujen ennakoiden maksamisesta.

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta on säädetty seuraavasti.

18 § (16.11.2012/626)

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

--- Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2013 se on 0,80 prosenttia palkasta palkkasumman 1 990 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 3,20 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2013 on 0,20 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,80 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2013 on 0,80 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 1 990 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,05 prosenttia palkasta.

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2013 on 0,80 prosenttia palkasta palkkasumman 1 990 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,35 prosenttia palkasta.

--- Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun maksuprosentit säädetään kalenterivuodeksi kerrallaan. Työttömyysvakuutusrahaston tulee tehdä seuraavan vuoden maksuja koskeva esitys sosiaali- ja terveysministeriölle elokuun loppuun mennessä.

18 § (4.12.2015/1413)

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2016 on 1,15 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2016 se on 1,00 prosenttia palkasta palkkasumman 2 044 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 3,90 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2016 on 0,46 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 1,00 prosenttia palkasta. (4.12.2015/1413)

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2016 on 1,00 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 2 044 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,45 prosenttia palkasta.

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2016 on 1,00 prosenttia palkasta palkkasumman 2 044 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,78 prosenttia palkasta.

18 § (18.11.2016/973)

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2017 on 1,60 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2017 se on 0,80 prosenttia palkasta palkkasumman 2 059 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 3,30 prosenttia palkasta. (18.11.2016/973)

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2017 on 0,70 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,80 prosenttia palkasta. (18.11.2016/973)

Lisätty pykälään 5 momentti joka tulee voimaan 2018:

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret. Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen muutokset jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 059 500 euroa, kohdistuva maksu on neljäsosa siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta maksusta, joka ylittää 2 059 500 euroa. Edellä mainittu neljäsosa ilmaistaan täysinä prosenttiyksikön sadasosina lähimpään viiteen sadasosaan pyöristettynä. (18.11.2016/973)

SISU-malli

18 § (14.12.2017/928)

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2018 on 1,90 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2018 se on 0,65 prosenttia palkasta palkkasumman 2 083 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,60 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2018 on 0,92 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,65 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2018 on 0,65 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 2 083 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,54 prosenttia palkasta.

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2018 on 0,65 prosenttia palkasta palkkasumman 2 083 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,81 prosenttia palkasta.

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret. Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen muutokset jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 083 500 euroa, kohdistuva maksu on neljäsosa siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta maksusta, joka ylittää 2 083 500 euroa. Edellä mainittu neljäsosa ilmaistaan täysinä prosenttiyksikön sadasosina lähimpään viiteen sadasosaan pyöristettynä.

---

18 § (5.12.2018/1076)

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2019 on 1,50 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2019 se on 0,5 prosenttia palkasta palkkasumman 2 086 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,05 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2019 on 0,78 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,5 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2019 on 0,5 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 2 086 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,16 prosenttia palkasta.

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2019 on 0,5 prosenttia palkasta palkkasumman 2 086 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,38 prosenttia palkasta.

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret. Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen muutokset jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 086 500 euroa, kohdistuva maksu on neljäsosa siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta maksusta, joka ylittää 2 086 500 euroa. Edellä mainittu neljäsosa ilmaistaan täysinä prosenttiyksikön sadasosina lähimpään viiteen sadasosaan pyöristettynä.

---

18 § (4.12.2019/1223)

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2020 on 1,25 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2020 se on 0,45 prosenttia palkasta palkkasumman 2 125 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,70 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2020 on 0,65 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,45 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2020 on 0,45 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 2 125 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,99 prosenttia palkasta.

SISU-malli

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2020 on 0,45 prosenttia palkasta palkkasumman 2 125 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,21 prosenttia palkasta.

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret. Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen muutokset jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 125 500 euroa, kohdistuva maksu on neljäsosa siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta maksusta, joka ylittää 2 125 500 euroa. Edellä mainittu neljäsosa ilmaistaan täysinä prosenttiyksikön sadasosina lähimpään viiteen sadasosaan pyöristettynä.

Työttömyysvakuutusmaksun maksuprosentit säädellään kalenterivuodeksi kerrallaan. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun perusteena on se yhteenlaskettu palkkasumma, joka muodostuu työnantajan ja sijaismaksajan maksamista, lain 19 §:ssä tarkoitetuista palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun perusteena olevista tuloeristä. Työttömyysvakuutusmaksun perusteena olevasta palkasta on säädetty seuraavasti:

19 §

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun peruste.

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun perusteena olevana palkkana pidetään työ- tai virkasuhteessa saatua palkkaa, tulospalkkiota tai muuta vastiketta, joka on maksettu tai sovittu maksettavaksi korvauksena työstä. Tällainen vastike katsotaan palkaksi myös silloin, kun sen maksaa työntekijälle työnantajan sijasta konkurssipesä, palkkaturvalaissa (866/1998) tarkoitettu palkkaturvasta huolehtiva viranomainen tai muu maksaja (sijaismaksaja).

Palkkaan luetaan myös työstä maksettava vastike, joka on sovittu osaksi tai kokonaan hyvittäväksi:

- 1) yleisöltä saatavilla palvelu- tai lahjarahoilla;
- 2) vakuutuskassalaissa (1164/1992) tarkoitetun sairauskassan maksamalla päivärahalla, jota työntekijä saa laissa säädetyn tai työehto- tai muussa sopimuksessa sovitun palkan sijasta; taikka
- 3) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain (1128/1996) mukaisella yksityisen hoidon tuella tai vastaavalla muulla valtion tai kunnan maksamalla tuella. ---

---

18 § (27.11.2020/914)

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2021 on 1,40 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2021 se on 0,50 prosenttia palkasta palkkasumman 2 169 000 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,90 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2021 on 0,65 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,50 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2021 on 0,50 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 2 169 000 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,15 prosenttia palkasta.

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2021 on 0,50 prosenttia palkasta palkkasumman 2 169 000 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,38 prosenttia palkasta.

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret. Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen muutokset jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 169 000 euroa, kohdistuva maksu on neljäsosa siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta maksusta, joka ylittää 2 169 000 euroa. Edellä mainittu neljäsosa ilmaistaan täysinä prosenttiyksikön sadasosina lähimpään viiteen sadasosaan pyöristettynä.

SISU-malli

19 § (22.12.2005/1181)

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun peruste

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun perusteena olevana palkkana pidetään työ- tai virkasuhteessa saatua palkkaa, tulospalkkiota tai muuta vastiketta, joka on maksettu tai sovittu maksettavaksi korvauksena työstä. Tällainen vastike katsotaan palkaksi myös silloin, kun sen maksaa työntekijälle työnantajan sijasta konkurssipesä, palkkaturvalaissa (866/1998) tarkoitettu palkkaturvasta huolehtiva viranomainen tai muu maksaja (sijaismaksaja). Palkkaan luetaan myös työstä maksettava vastike, joka on sovittu osaksi tai kokonaan hyvitetäväksi:

- 1) yleisöltä saatavilla palvelu- tai lahjarahoilla;
- 2) vakuutuskassalaissa (1164/1992) tarkoitetun sairauskassan maksamalla päivärahalla, jota työntekijä saa laissa säädetyn tai työehto- tai muussa sopimuksessa sovitun palkan sijasta; (27.11.2020/914)
- 3) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain (1128/1996) mukaisella yksityisen hoidon tuella tai vastaavalla muulla valtion tai kunnan maksamalla tuella; taikka (27.11.2020/914). ---

Tapaturmavakuutusmaksu

Makro	Makron selite	Käytetyt makromuuttujat	Käytetyt parametrit
TaTuMaksuKTAS	Työnantajan tapaturmavakuutusmaksu kuukausitasolla	mvuosi, mkuuk, inf, svpalkka, sektori	TaTu
TaTuMaksuVTAS	Työnantajan tapaturmavakuutusmaksu kuukausitasolla vuosikeskiarvona	mvuosi, inf, svpalkka, sektori	TaTu

Työnantajan velvollisuus maksaa tapaturmavakuutusmaksu on sidottu tapaturmavakuuttamiseen. Tapaturmavakuutuslain (20.8.1948/608) 9§:n mukaan valtion virastot ja laitokset eivät ole vakuuttamisvelvollisia.

Työnantajan tulee ottaa vakuutus vakuutuslaitokselta (8§). Vakuutusyhtiön hallitus päättää vakuutusmaksujen laskuperusteista, joiden tulee olla yhdenmukaisia kaikille vakuutuksenottajille (35§).

Vakuutusmaksun perusteena olevaan palkkasummaan luettavista työansioista on säädetty seuraavasti:

35 b § (29.12.2005/1234)

Vakuutusmaksun perusteena olevaan palkkasummaan luettavia työansioita ovat palkka, tulospalkkio tai muu vastike, joka on maksettu tai sovittu maksettavaksi korvauksena työstä. --- Työansioon luetaan myös työstä maksettava vastike, joka on sovittu osaksi tai kokonaan hyvitetäväksi:

- 1) yleisöltä saatavilla palvelu- tai lahjarahoilla, jotka otetaan huomioon samansuuruisina kuin ne olivat viimeksi toimitetussa verotuksessa, jos muuta luotettavaa selvitystä niiden määrästä ei esitetä;
- 2) vakuutuskassalaissa (1164/1992) tarkoitetun sairauskassan maksamalla päivärahalla, jota työntekijä saa laissa säädetyn tai työehto- tai muussa sopimuksessa sovitun palkan sijasta; taikka
- 3) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain (1128/1996) mukaisella yksityisen hoidon tuella tai vastaavalla muulla valtion tai kunnan maksamalla tuella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna vastikkeena työstä ei pidetä muun muassa:

- 1) työnantajalta saatua henkilökuntaetua;
- 2) korkoetua työsuhteen perusteella saadusta lainasta;
- 3) etua työsuhteeseen perustuvasta oikeudesta merkitä yhteisön osakkeita tai osuuksia käypää hintaa alempaan hintaan, jos etu on henkilöstön enemmistön käytettävissä;
- 4) tuloverolain (1535/1992) 66 §:ssä tarkoitettua työsuhdeoption käyttämisestä syntyvää etua tai sellaista työsuhteeseen perustuvaa suoritusta, joka määräytyy yhtiön osakkeen arvon muutoksen perusteella;

SISU-malli

5) palkkiota, joka annetaan työnantajayhtiön tai sen kanssa samaan konserniin tai muuhun vastaavaan taloudelliseen yhteenliittymään kuuluvan yhtiön viranomaisen valvonnan alaisessa arvopaperipörssissä noteerattuina osakkeina, sijoitustalletuksena tai muulla vastaavalla tavalla, taikka osakkeiden sijasta osin tai kokonaan rahana, edellyttäen, että tällaisen palkkiona saatavan edun arvo riippuu kyseisten osakkeiden arvon kehityksestä palkkion lupaamisen jälkeisenä, vähintään vuoden mittaisena aikana;

6) työmatkasta saatua päivärahaa tai muuta kustannusten korvausta;

7) työsopimuslain 2 luvun 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua odotusajan palkkaa;

8) työsopimuksen päättämisestä maksettavaa korvausta tai muuta vahingonkorvausta;

9) henkilöstörahastolaissa (934/2010) tarkoitettuja henkilöstörahastoeriä ja niiden lisäosia, jotka on siirretty henkilöstörahastoon tai henkilöstörahastosta nostettua rahasto-osuutta;

10) henkilöstörahastolaissa tarkoitettuja henkilöstörahastoeriä ja niiden lisäosia, jotka on nostettu henkilöstörahastolain 37 §:n perusteella käteisenä rahaston sääntöjen mukaan määräytyvänä palkkiona edellyttäen, että erä on määräytynyt yrityksen kannattavuutta ja muita toiminnan tehokkuutta mittaavien tekijöiden perusteella tai viraston taikka kunnan soveltaman tulospalkkiojärjestelmän mukaisesti;

11) erä, jotka maksetaan työntekijälle yhtiökokouksen päätöksen perusteella voitonjakona tai käteisenä voittopalkkiona edellyttäen, että käteinen voittopalkkio maksetaan koko henkilöstölle eikä sillä pyritä korvaamaan työehtosopimuksen tai työsopimuksen edellyttämää palkkausjärjestelmää ja että käteisen palkkion määräytymisperusteet ovat 10 kohdan ja henkilöstörahastolain 2 §:n 2 ja 3 kohdan mukaiset ja että yhtiön vapaan pääoman määrä on suurempi kuin yhtiökokouksessa päätettävän käteisen voittopalkkion ja osakkeenomistajille maksettavien osinkojen yhteismäärä;

12) yhtiön osakkaan nostamaa voitto-osuutta tai osinkoa.

--- Vakuutusmaksun perusteena olevaan palkkasummaan luettavista työansioista annetaan tarvittaessa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

1.1.2016 lukien Työnantajan velvollisuus maksaa tapaturmavakuutusmaksu on määritelty Työtapaturma- ja ammattitautilaissa (24.4.2015/459).

SISU-malli

Ryhmähenkivakuutusmaksu

Makro	Makron selite	Käytetyt makromuuttujat	Käytetyt parametrit
RyHeMaksuKTAS	Työnantajan ryhmähenkivakuutusmaksu kuukausitasolla	mvuosi, mkuuk, inf, svpalkka, sektori	RyHeYks, RyHeKun
RyHeMaksuVTAS	Työnantajan ryhmähenkivakuutusmaksu kuukausitasolla vuosikeskiarvona	mvuosi, inf, svpalkka, sektori	RyHeYks, RyHeKun

Työnantaja on työehtosopimuksen nojalla velvollinen ottamaan työntekijälleen ryhmähenkivakuutuksen. Kuolemantapauskorvaus maksetaan työntekijän kuoleman jälkeen, mikäli hänellä on ehdoissa mainittuja edunsaajia. Työntekijäin ryhmähenkivakuutus perustuu työmarkkinajärjestöjen keskinäiseen sopimukseen, ja vakuutettuina ovat eräin poikkeuksin kaikki työeläkelakien alaisessa työsuhteessa olevat työntekijät.

Vakuutuksen ottaa ja vakuutusmaksut maksaa työnantaja. Vakuutusasioiden hoito ja maksujen perintä tapahtuu lakisääteisen tapaturmavakuutuksen ohessa siinä vakuutusyhtiössä, josta työnantaja on ottanut lakisääteisen tapaturmavakuutuksen. Kuolemantapauskorvaukset maksetaan keskitetysti Työntekijäin ryhmähenkivakuutuksesta (TRHV).